

מתנתו של ברדיו

ה"תוספת" מיסמך זה הופץ עלידי מישר רד"החוף אחרי שהפיץ את הנוסח הרשמי של ההחלטות. נאמר בו, בהירות, כי "לפי העיתונות הלבנונית" קיבלה הוועידה הרביעית של פת"ח ברמשק תוכנית הכוללת שני חלקים: הקדמה רחבת.

ה"תוספת" של מישר-החוף הגדירה כ"הקדמה" את המיסמך הראשון שפורסם באנג'ליווא, שהכיל את הפסוק על חיסול הישות הציונית.

מישר-החוף לא היה היחיד שניסה בדרך זו ליישב את הסתירה. המומחים בעולם כולו, שניסו להבין את הפער בין הפירסום באנג'ליווא ובין ההחלטות הרשמיות ששודרו ברדיו אש"ף הסיקו כי יש שני מיסמכים, המשלימים זה את זה.

נוקשים של סעיפים שאין להם ערך ביצוע.

הקדמה והחלטות

בדגש ששידר רדיו אש"ף בבירות את הנוסח הרישמי של ההחלטות, התייחסו המומחים רק אליו, אף כי הייתה נוסח אנג'ליווא נשארה בעינה.

גם המומחים של מישר-החוף הישראלי התייחסו באמון מלא לנוסח של רדיו אש"ף, כאנטי-מיקצוע. הבינו כי אין ערך לפירסום של אנג'ליווא. שירות-המיסמך של מישר-החוף הדפיס את החלטות הרדיו, לפי הנוסח של הרדיו, והפיץ אותו לכל המעוניין.

בעבור כמה ימים שודר עלידי הרדיו הרשמי של אש"ף בבירות הנוסח הרישמי של החלטות הרדיו. הוא השרע על פני שישה פרקים. וראה זה פלא: לא היה בו זכר לחיסול הישות הציונית.

ההחלטות לא היו מתונות. דובר בהן על "הסלמת המאבק המזויין בתוך האדמה הכבושה", נדרשה הפעלת "סנקציות נגד הבסיס הציוני והאימפריאליסטי בישראל", וגם "ביטול הסיוע האירופי ליישות הציונית".

אך לא היה במיסמך זה איזכור כלשהו לשיחור, "פלסטין כולה" או לחיסול מדינת ישראל. הניסח: הסעיף השביעי של הפרק הראשון מאשר מחדש את כל הדברים הכלולים בתוכנית המדינית של

את התעלומות הגדולות במרחב מצאה השבוע את פיתרונה — אחרי שביבלה במשך חודשים את כל המומחים. במרכז עמדו ההחלטות שנתקבלו עלידי הוועידה הרביעית של תנועת פת"ח שנפתחה ב-31 במאי 1980 ברמשק.

לחל את

היישות הציונית

היריעה הראשונה, שנפוצה באחד ביוני, מילאה בשימחה את ליבם של קברניטי ישראל, דיכאה את ידידי הפלסטינים בעולם, הדגימה את ראשי מדינת-אירופה.

נאמר בה כי פת"ח החליטה, "לחל את הישות הציונית מבחינה כלכלית, מדינית, צבאית, תרבותית ורעיונית", ולהקים מדינה פלסטינית דמוקרטית על כל אדמת פלסטין.

פת"ח היא התנועה המרכזית באש"ף — לא רק מפני שמהיגה, יאטר עראף, הוא גם יור אש"ף, אלא גם מפני שהיא מייצגת את הזרם המרכזי של התנועה, המשוחרר מן השיעבוד למישורים ערביים אחרים.

מאז 1974 מאותים מנהיגי תנועה זו שהם מוכנים להסכים למדינה פלסטינית בגדה וברצועה לצד ישראל, תוך השלמה-מאונס עימה. איתותים אלה מצאו את ביטויים בהתקדמות והיירה והדגתיות בניסוחים רשמיים, ובהתבטאויות הרבה יותר מרהיקות-לכת בשיחות סודיות.

והנה — כך נראה, החזירה הי תנועה בכמה מוחצת אחת את הגלגל אחורה.

בעיני המומחים (להבדיל מן התועמלנים) עורר הדבר תמיהה. כדרכם של מומחים, הם ביקשו קודם כל להשיג את הנוסח המקורי של המיסמך, כדי לבדוק כל מילה, פסוק ונקודה.

ואז אירע הדבר המוזר הראשון: אי-אפשר היה להשיג את המסמך.

אנשים שפנו אל נציגי אש"ף באירופה גענו בהתחמקות נבוכה. גם קשרים אישיים עימם לא הועילו: המסמך פשוט לא היה מצוי בידיהם.

מיטב העיתונאים בעולם השתדלו להשיג את ההחלטות. כל אשר יכלו למצוא היה נוסח שפורסם בעיתון הלבנוני אנג'ליווא, מהאחד ביוני, ובו המיסמך שכלל את הפסוק בדבר "חיסול הישות הציונית".

בלית ברירה, השתמשו כל אמצעי-התיקשות והמומחים בעולם בטכסט זה של העיתון הלבנוני. הוא הפך מקור בילי עדי. כל מי שדיבר מאז על "החלטות פת"ח ברמשק" הסתמך באופן בילעדי על טכסט זה. ובראש המסתמכים עליו היה מנתם בגין.

על סמך העובדות שהיו ידועות הסיקו כל המומחים האחראיים כי ברמשק הושגה מעין פשרה בין האגף המתון של עראפאת ובין חוגי-הסירוב, שכוחם עלה. על פי פשרה זו נשמר ואף חוזק מעמדם של עראפאת ומקורביו, אנשי הקבוצה המייסדת של אש"ף בצמרת התנועה, אך תמורת זאת הסכימו לנוסח קיצוני של החלטות, שסתר את מדיניותם (הנולדו 2253).

הקו של עראפאת

כך זאת כירסם ספק בליבם של מומחים קפדניים. משהו בכל הפרק שה נראה מוזר.

Arafat Denies PLO Policy Seeks Israel's Destruction

By Joseph Fitchett

BEIRUT, July 30 (IHT) — In an effort to defend the Palestine Liberation Organization's political gains and credibility in Europe, Yasser Arafat denied today diplomatic and press reports dating back to May that his guerrilla group recently called for the destruction of Israel and had abandoned any interest in negotiating for a Palestinian mini-state to co-exist alongside Israel.

In response to a question in an interview, he said that he had let the report stand unchallenged for weeks because he had been too preoccupied by other issues, although there were disavowals of the strong anti-Israel statement by other PLO officials.

In the interview, Mr. Arafat accused Israel of carrying out an international operation to misrepresent the PLO, based on misleading documents widely publicized in Western newspapers and circulated at the United Nations purporting to prove that the PLO had reverted to its old headline goal of never compromising with Israel.

"It is the latest part in a long series of attempts by Begin to falsify and denigrate the Palestinian political position," he said, in accusing by name Israeli Prime Minister Menachem Begin.

In consenting to the interview, Mr. Arafat appeared anxious by his personal involvement in the issue to send a strong signal to Europe that he is still able to command majority support in the PLO for his comparatively moderate views.

Mr. Arafat's statement today on PLO objectives underscored his sensitivity to the potential political damage of charges that he has misled European leaders about the extent of his movement's ultimate readiness to accept a negotiated Middle East solution.

As initially reported in May, a congress of the el-Fatah guerrilla organization in Damascus vowed "to liquidate the Zionist entity politically, economically, militarily, culturally and ideologically."

Fatah is the largest guerrilla group in the PLO and, like the PLO, it is headed by Mr. Arafat.

Arab and Western commentators concluded that the PLO, frustrated by Israeli intransigence and disappointed with Western attitudes, had obliged Mr. Arafat to abandon his diplomacy of moderation and join the radical Arab minority.

Consternation spread among European supporters of the PLO. Austrian Chancellor Bruno Kreisky, the first Western European leader to meet Mr. Arafat officially, said that

Yasser Arafat

he could no longer continue supporting wider European contacts with the PLO. Despite significant recent PLO gains such as the Common Market countries' decision not to vote against the latest UN resolution calling for a Palestinian state, the outcome of the Fatah

(Continued on Page 2, Col. 7)

היריעה בראש העמוד הראשי של "הראלד טריביון" (31.7.80)

מדוע הוא שתק?

זה — הקדמה "היסטורית", שפירטה את עמדות פת"ח בעבר, וה"החלטות", שהן מיבציות.

בילבול מביש

ברכה זו השרשה בעולם — מה גם שיאטר עראפאת עצמו מילא את פיו מיס. אמנם, כמה וכמה דוברים של אש"ף ופת"ח, וביניהם מחמוד לבדי, דוברו האישי של עראפאת בבירות, הכחישו את דבר קיומה של ה"הקדמה", אך דבריהם לא עוררו אימון. החריש שנחרש עלידי הפירסום הראשון היה עמוק מדי. שתיקתו של עראפאת עצמו עשתה את שלה.

אך השבוע פתח עראפאת את פיו וכל הפרשה המוזרה התבררה לפתע.

עראפאת העניק ראיון ליוזף פיטצ'ט. כתב הראלד טריביון הבינלאומי בפאריס. הוא גילה שם סיפור מפתיע של בילבול מביש, אך הגיוני למדי בעיני מי

כך נוצר פער בין שני מיסמכים. בעוד שמנתם בגון ואנשיו ניצלו כל הזדמנות כדי להסתמך על "החלטות אירגון-המרצחים הנאצי" — דוגלות בחיסול ישראל, לפי נוסח "אנג'ליווא", השתמשו המומחים של מישר-החוף בנוסח של רדיו אש"ף, שבו לא היה זכר לפסוקים כאלה.

התעמולה הישראלית בחו"ל העדיפה, כמובן, את נוסח אנג'ליווא. נציגות ישראל באו"ם הפיצה נוסח זה בקרב כל הנציגויות באו"ם. התעלומה העמיקה. אחד מחברי-הכנסת, שהקשיב לדברי בגין, פנה אל מישר-החוף וביקש נוסח מוסמך של החלטות פת"ח. הוא קיבל את הנוסח הרשמי של ההחלטות, שלא היה בו זכר לפסוקים שצוטטו עלידי ראש-הממשלה.

כאשר הפנה חברי-הכנסת את תשומת לב מישר-החוף אל הפער שבין המיסמך ובין דברי בגין, המציא לו מישר-החוף מיסמך חדש, שנשא את הכותרת

הכותרת: "עראפאת מכחיש שמדינת ישראל שואפת להשמדת ישראל".

אש"ף, וגם את כל "ההחלטות התקפות של המועצה הלאומית הפלסטינית". "ההחלטות התקפות" של המועצה הפלסטינית משלימות, למעשה, עם חלוקת ארץ-ישראל. מכיוון שהן מדברות על חלק מת מדינה פלסטינית בכל חלק של הארץ אשר יפונה עלידי ישראל. סעיף זה הוא המעורר את זעמם של אנשי חית-הסירוב באש"ף ובעולם הערבי כולו, והוא מזהה עם הקו של עראפאת.

הקרב בתוך אש"ף סובב סביב הקו של עראפאת. השם את הדגש על המערב כה המדינית הבינלאומית להשגת הכרה באש"ף. קו זה מחייב, כמובן, השלמה כלשהי עם ישראל. מולו מתייצבים אנשי הסירוב, המתנגדים למערכה זו והרואים בה, בצדק, סתירה לשאיפתם לחוסל את ישראל.

החלטות פת"ח מסתיימות באישור מפורש של "הצורך להגן על הישגים המדיניים שהושגו בורה הבינלאומית וליחזק אותם". זהו אישור לקו של עראפאת. אילו נתקבלו רק החלטות אלה, היה ברור כי הוועידה הפתיימה בניצחון של עראפאת ושל הקו המתון שלו, למרות הניסוחים הי